

Bc. Jitka Bártová: Absolutní sluch v teorii i praxi

Posudek oponenta diplomové práce

Jitka Bártová si zvolila pro svou diplomovou práci mimořádně náročné téma, které vyžaduje velmi dobrou orientaci v oblasti hudební psychologie, a navíc je velmi málo zpracováno v české hudebně psychologické literatuře. Autorka proto musela z větší části vycházet z dostupné zahraniční literatury, především anglosaské. Její práce ve svém výsledku podrobně seznamuje českého čtenáře se současným stavem výzkumu absolutního sluchu, a to v míře, která dosud pravděpodobně nebyla v češtině publikována. Čtenář se může v práci informovat o pohledech na absolutní sluch z různých úhlů a o jeho možných vztazích k dalším aspektům lidské psychiky. Mnohá zjištění byla pro mě zcela nová a poučná, např. skutečnost, že v procesu stárnutí dochází u jedinců obdařených absolutním sluchem k posunu vnímání výšky tónu směrem vzhůru až o půltón. Podstatná je také informace o tom, že absolutní sluch není schopností, kterou určitý jedinec buď disponuje, nebo nikoli, ale že má mnoho konkrétních podob a stupňů a že nemusí být neomylný. V druhé části své práce autorka prezentuje vlastní výzkum, v němž se snažila prostřednictvím dotazníku ověřit platnost některých nastudovaných poznatků.

Pokud jde o jazykovou stránku, autorka se podle mého názoru velmi dobře vypořádala s problémy souvisejícími s překladem anglických předloh, a to ve všech jazykových rovinách – terminologické, gramatické i stylistické. Ve svém výsledku má tak práce výbornou jazykovou úroveň.

K obsahové a formální stránce mám tyto připomínky:

- V Úvodu autorka jmenuje několik významných hudebních psychologů, kteří se zabývali výzkumem absolutního sluchu. Vzhledem k podstatně většímu počtu titulů uvedených v literatuře mohla uvést, z kterých publikací v teoretické části své práce především vycházela.
- Úvod se obvykle nečísluje.
- Velmi často se objevuje psaní neslabičné předložky na konci řádku.
- Doslovnou citaci, uvedenou v uvozovkách, je na místě použít tehdy, přináší-li významnou či originální informaci, již je třeba zachovat v přesném znění. Autorka oproti tomu několikrát cituje zcela běžná sdělení, např. s. 11, 18, 29.
- Pokud jde o kapitolu 11, není vhodné vzhledem ke kvantitativně omezenému počtu respondentů používat termín „výzkum“ (lépe „sonda“, „průzkum“, „ověření“).

Závěr:

Obsahově považuji práci po všech stránkách za mimořádně zdařilou a přínosnou a bez zásadních výhrad ji **doporučuji k obhajobě**.

